

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.468 van 12 november 2002
in de zaak A. 57.890/XII-523.**

In zake : Marie-Rose WUYCKENS,
wonende te Leuven,
Pieter Coutereelstraat 22

tegen :

de STAD LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Beelen,
kantoor houdende te Leuven,
Justus Lipsiusstraat 20 A.

tussenkommende partijen :

1. Edward CNOPS,
wonende te Rotselaar,
Steenweg op Gelrode 52
2. Joseph VAN EYLEN,
wonende te Wezemaal,
Olivierstraat 9
3. Jean VAN DE VOORDE,
wonende te Leuven,
Ten Wijngaard 24.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Rose Wuyckens op 9 mei 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven, genomen in zitting van 10 maart 1994 en ter kennis gebracht aan verzoekster bij brief van 21 maart 1994, waarbij de heren Jan Van De Voorde, inspecteur financiën, Joseph Van Eylen, inspecteur financiën en Eduard Cnops, bureauchef, werden bevorderd tot afdelingschef met ingang van 1 april 1994”;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 7 en 8 juni 1995;

Gelet op de beschikking van 18 juli 1995 die de tussenkomsten van Eduard Cnops, Joseph Van Eylen en Jan Van De Voorde toelaat;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. Vandebroek, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat J. Vanstipelen, die verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partijen Eduard Cnops en Jean Van De Voorde;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven beslist op 20 januari 1994 drie betrekkingen van afdelingschef open te verklaren, twee per 1 februari 1994 en één per 1 april 1994, en ze bij bevordering te begeven.

Vijf kandidaturen worden ingediend, waaronder deze van verzoekster en van de tussenkomende partijen.

1.2. Op 21 februari 1994 stelt een adviesraad, bestaande uit de stadssecretaris, de adjunct-stadssecretaris, de personeelschef en de stadsontvanger, voor om de tussenkomende partijen Joseph Van Eylen, Eduard Cnops en Jean Van De Voorde te bevorderen tot afdelingschef. Het advies blijkt te steunen op een gekwantificeerde beoordeling van graadanciënniteit, dienstanciënniteit, leeftijd en diploma's.

Verzoekster doet haar bezwaren tegen het advies kennen met een brief van 28 februari 1994.

1.3. Op 10 maart 1994 besluit het schepencollege, bij afzonderlijke beslissingen, de tussenkomende partijen tot afdelingschef te bevorderen met ingang van 1 april 1994.

Aan verzoekster wordt mededeling van de bevorderingen gedaan bij brief van 21 maart 1994. In die brief wordt tevens op haar bezwaren geantwoord;

2. Over de bevordering van Joseph Van Eylen.

Overwegende dat niet wordt betwist dat hangende het geding Joseph Van Eylen gepensioneerd is; dat ter terechtzitting werd gevraagd welk belang verzoekster nog heeft bij de nietigverklaring van de bevordering van Joseph Van Eylen; dat verzoeksters raadsman dit belang achterhaald noemde; dat wat dit onderdeel van de vordering betreft, deze dienvolgens niet langer ontvankelijk is bij gebrek aan belang; dat hetgeen volgt enkel nog dient te worden betrokken op de bevorderingen van Eduard Cnops en Jean Van De Voorde;

3. Over de excepties.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt betreffende het voorwerp van de vordering; dat de exceptie ter terechtzitting echter niet wordt gehandhaafd;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij voorts opwerpt dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is omdat niet met zekerheid uit te maken is op welke middelen verzoekster zich steunt; dat deze exceptie niet wordt aangenomen; dat uit het verzoekschrift immers duidelijk blijkt dat verzoekster op zijn minst de bestreden

beslissingen aanwrijft te zijn genomen met schending van “artikel 9 van het administratief statuut van het stadspersoneel”;

3.3. Overwegende dat de tussenkomenende partijen in hun laatste memories betogen dat verzoekster haar belang heeft verloren bij de gevraagde nietigverklaring, omdat zij niet is opgekomen tegen hun herbenoemingen in de nieuwe personeelsformatie, wat Eduard Cnops betreft, tot afdelingschef bevolking en burgerlijke stand en wat Jan Van De Voorde betreft, tot afdelingschef, doch in een uitdovingsfunctie;

Overwegende dat luidens de overwegingen van het besluit van 1 september 1994 van het college van burgemeester en schepenen waarbij Eduard Cnops ingeschakeld werd in de nieuwe graad van afdelingschef bevolking en burgerlijke stand, al het statutair personeel dient te worden ingeschakeld in de nieuwe personeelsformatie; dat dit besluit dienvolgens niet tot gevolg heeft dat Eduard Cnops begunstigde werd van een nieuwe benoeming of bevordering; dat verzoekster het dan ook niet diende te bestrijden teneinde haar belang bij het huidig geding te behouden; dat daarbij niet wordt aangetoond dat verzoekster niet zou kunnen worden bevorderd in de graad die Eduard Cnops heden bekleedt; dat die vaststellingen eveneens gelden voor wat Jan Van De Voorde betreft, ook al is deze bij besluit van 1 september 1974 opgenomen als afdelingschef in de overgangsformatie; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

4. Over de grond van de zaak.

4.1. Overwegende dat verzoekster haar grieven als volgt verwoordt :

“1. Er werd voor de eerste maal gebruik gemaakt van het beoordelings-formulier voor de functie van afdelingschef in de beoordelings-commissie dd. 21.2.1994.

De beslissingstabel, die in hoofdzaak kwantitatieve criteria gebruikt, is in strijd met art. 9 van het administratief statuut van het stadspersoneel. Dit artikel verwijst duidelijk in de eerste paragraaf dat ook met kwalitatieve criteria moet rekening gehouden worden.

Bij de bestreden beslissing werd duidelijk alleen met kwantitatieve gegevens rekening gehouden.

Verzoekster was de enige met het universitaire diploma van Aanvullende Opleiding in Overheidsmanagement en Bestuurskunde (universitaire onderricht van het korte type).

Ten einde dit gegeven niet te laten doorwegen, zodat anderen konden benoemd worden op een zogezegd objectieve manier, werd aan voormeld diploma slechts dezelfde punten, nl. 40, toegekend als het diploma A1 (lange type).

Tussen het diploma A1 (lange type), goed voor 40 punten, en het universitaire diploma (lange type), goed voor 150 punten, is dus een zeer groot waarderingsverschil ingevoerd.

Verzoekster is dan ook van oordeel dat het ontbreken van enig verschil tussen het diploma A1 (lange type) en haar universitaire diploma (korte type) als enig doel heeft haar uit te schakelen voor de benoeming. Aldus heeft het benoemingsorgaan haar macht afgewend van haar doelstelling, nl. benoemingen in functie van vorming, uitgaande van gelijkheid van staat van verdiensten. Verzoekster meent ook tal van bijzondere verdiensten te mogen inroepen, maar daarover kan men dan subjectief gaan redeneren.

Tenslotte verwijt verzoekster ook aan de opstellers van de beslissings-tabel (de adviesraad) dat er te weinig nuancering is inzake toekenning van punten voor de jaren dienst. Zij gaf in haar bezwaarschrift van 28 februari 94 daarover gefundeerde opmerkingen, maar ook hier kan er geen bewuste gewogen puntentoekenning bewezen worden.

Wat de waardering van de diploma's betreft, is het echter duidelijk dat verzoekster normaal gezien 60 of 70 punten diende toegekend te krijgen, waardoor zij bij de drie te benoemen personen zou behoord hebben.

2. Het kan zeker niet beschouwd worden als een daad van goed bestuur, wanneer men, goed wetend dat enkele weken later een vernieuwd administratief statuut zal ingevoerd worden waarbij een universitair diploma van basisopleiding management vereist wordt, toch nog benoemingen gaat doen, waarbij aan dat diploma wordt voorbijgegaan. Dit is des te meer het geval, wanneer blijkt dat de nieuwe aanwervings- en benoemingsvoorwaarden uitwerking hebben vanaf 1 januari 1994.
3. Tenslotte wenst verzoekster erop te wijzen dat er geen vrouw is bij de drie benoemden. Dit argument wenst zij echter geenszins te laten doorwegen”;

dat verzoekster daaraan in haar memorie van wederantwoord nog toevoegt dat zij, die als “enige kandidaat het voor de dienst aangewezen diploma” bezat, werd uitgeschakeld door dat diploma onaanvaardbaar laag te quoteren en dat, indien alle kandidaten even bekwaam zijn, zoals het college stelt, en een goede staat van dienst bezitten, de vorming de doorslag had moeten geven; dat zij voorts stelt dat de cijfercriteria louter de bedoeling hadden om verzoekster “buitenspel te zetten”, dat onder het nieuw administratief statuut, met uitwerking vanaf september 1994, nu examens nodig zijn voor twee van de gedane bevorderingen en voor één zelfs haar specifiek universitair diploma noodzakelijk is;

4.2. Overwegende dat artikel 9, paragrafen 1 tot 3, van het administratief statuut van het stadspersoneel zoals dat ten tijde van de bestreden beslissingen gold, als volgt luidt :

- “§ 1. Voor de bevordering tot een hogere graad zal de met het benoemingsrecht beklede overheid niet alleen rekening houden met het aantal dienstjaren doch ook met o.m. de bekwaamheid, de wijze van dienen en de titels van de kandidaten.

- § 2. Een adviesraad zal ten behoeve van het college van burgemeester en schepenen, voor zover het benoemingsrecht aan dit orgaan is gedelegeerd door de gemeenteraad, een gemotiveerd advies verschaffen over de bezetting van elke vacature in de personeelsformatie hetzij bij bevordering hetzij bij verandering van graad. Indien nodig kan deze adviesraad de kandidaten aan een interview onderwerpen. Het voormeld advies is evenwel niet bindend voor het college van burgemeester en schepenen.
- § 3. Van het in § 2. vermeld advies wordt kennis gegeven aan de betrokken kandidaten die over tien kalenderdagen beschikken vanaf de datum van de kennisneming om hun eventuele bezwaren over het advies schriftelijk te formuleren. Deze bezwaren worden samen met het advies van het college voorgelegd”;

Overwegende dat krachtens de aangehaalde bepalingen de benoemende overheid verplicht is ten minste in rekening te brengen bij bevorderingen tot een hogere graad : het aantal dienstjaren, de bekwaamheid, de wijze van dienen en de titels van de kandidaten;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen in de motivering van de beide betrokken besluiten verwijst naar het advies van 21 februari 1994 van de voormelde adviesraad; dat deze raad in een beoordelingsformulier een puntenwaarde heeft toegekend aan de graadanciënniteit, gewaardeerd op 10 punten per jaar, aan de dienstanciënniteit na aftrek van de graadanciënniteit op 5 punten per jaar, aan de leeftijd na aftrek van dienstanciënniteit en 18 jaar op 2 punten per jaar; dat de adviesraad voorts voor het bezit van diploma's, voor “B1 (korte type)” 20 punten toekende, voor “A1 (lange type)” 40 punten, voor “universiteit (korte type)” 40 punten en voor “universiteit (lange type)” 150 punten; dat met toepassing van die puntenwaarden het alleen verzoekster was die punten bekwam voor diploma's, namelijk 40; dat zij uiteindelijk toch slechts vierde geklasseerd werd, gelet op haar geringere anciënniteiten en leeftijd dan deze van de tussenkomende partijen; dat het college van burgemeester en schepenen in de aangevochten beslissingen voorts alle kandidaten “even bekwaam” noemt en van hen zegt dat zij alle “een goede staat van dienst bezitten”; dat het college voorts in zes overwegingen ingaat op het bezwaarschrift van verzoekster en dit weerlegt;

Overwegende dat volgens de eerste grief die verzoekster in haar inleidende akte verwoordt, de voormelde waarderingstabel, “die in hoofdzaak kwantitatieve criteria gebruikt” in strijd zou zijn met artikel 9 van het administratief statuut; dat zij daarbij specificeert dat het kwalitatieve gegeven -waarmee zij blijkbaar voorsprong wilde nemen op de andere kandidaten- namelijk haar diploma, door de

eraan toegekend puntenwaarde 40 ondergewaardeerd is; dat verzoekster hiermee een rechtsmiddel aanvoert dat de Raad van State dient te onderzoeken;

Overwegende dat het genoemde artikel 9 niet specificeert welke weging aan elke van de vier daarin vermelde criteria moet worden toegekend, maar enkel oplegt dat men met minstens die vier criteria “rekening [moet] houden”; dat te dezen in elk geval rekening is gehouden met titels, namelijk diploma's; dat op dat punt niet is beslist met schending van dat artikel; dat voorts, wat de wijze betreft waarop diploma's zijn gewaardeerd, verzoekster haar diploma vergelijkt met het diploma “A1 lange type” -ook op 40 punten gewaardeerd- en het “universitaire diploma lange type” dat goed is voor 150 punten; dat zij ook hier niet kan worden gevolgd; dat haar “diploma” geen universitair einddiploma zoals een licentiaatsdiploma is; dat het behaald blijkt na gedurende twee jaar een dag per week dagonderwijs te hebben gevolgd; dat een waardering van 40 punten alsdan, in vergelijking met diploma's van hoger onderwijs van het korte en het lange type, met twee, drie of vier jaar dagonderwijs gedurende een gehele week, die minder of eenzelfde aantal punten verkrijgen, veeleer overgewaardeerd is en niet zoals zij betoogt, ondergewaardeerd; dat voorts het meervermelde artikel 9 de benoemende overheid niet verhinderde het aantal dienstjaren zwaarder te laten doorwegen dan de titels; dat de aangevoerde schending niet is aangetoond; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster de bestreden beslissingen voorts verwijt dat er “te weinig nuancering is inzake toekenning van punten voor de jaren dienst”, dat de beslissingen zijn genomen in de wetenschap dat een vernieuwd administratief statuut zal worden ingevoerd en dat er geen vrouw is bij de drie benoemden; dat daarbij niet wordt aangegeven welke rechtsregels daardoor zouden zijn geschonden zodat geen van deze grieven als een ontvankelijk middel kan worden aangemerkt; dat het overigens de vraag is of verzoekster deze vaststellingen als rechtsmiddelen heeft bedoeld, nu zij zelf alvast in haar verzoekschrift opmerkt dat “de waarderingschaal overigens uitstekend [is] opgesteld maar door de post, waarop verzoekster het best zou scoren, opvallend laag te quoteren, het college misleid [kon] worden” en dat zij het “argument” van het ontbreken van een vrouw “geenszins [wenst] te laten doorwegen”,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 223,11 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf november 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.